

аз виждам ширните арени —
по песжците локви кржв
и моите братя отредени
за пир на дебнещия лжв.

Там гладиатор с тежки стжпки
издига меч над брат рожден,
тжлпата чака в странни тржпки,
а Цезаржт е тжй студен. . .
Но виж—кжм хладните обжтия,
кжм прага тжмен на смжртта
пристжпят горди моите братя
с червения смях на уста. . .

О, смях разлян от черни чаши,
напржскан с кржв, примесен с яд,
упой ти горестите наши
и подкрепи духжт ни млад.
На брачен пир не сме призвани,
а чужденци сме в този дом
и не сжс флейти и тимпани
ний бродим в грешния Содом.

А всинца из пжтеки стржмни,
опрени крепко брат до брат,
вжрвим и чакаме да гржмне
тржба зовяща в подвиг свят.
И над Содом тогаз смехжт ни
кат пратеник ще полети
и там над оргии безпжтни
присждата ще вжзвести.

